

[Kirsten Jacobsen]

Statsministeren har nu accepteret, at et alternativt flertal i Folketinget har overtaget udenrigspolitikken, og med dette dagsordensforslag kan vi se, at et alternativt flertal i Folketinget også har overtaget boligpolitikken og skattepolitikken. Jeg vil så spørge statsministeren, om det alternative flertal også overtager finanspolitikken. Det kan godt være, at regeringens tolerancetærskel er meget høj, men jeg er nødt til at sige til statsministeren, at Fremskridtspartiets tolerance over for at lade danske skatteydere betale snart er opbrugt.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Hr. Poul Nødgaard var skuffet over, at jeg ikke talte mere konkret, underforstået, at jeg tilsluttede mig det dagsordensforslag, som Fremskridtspartiet havde fremsat. Hr. Poul Nødgaard beskyldte mig endda for at tale sort og følte, at jeg burde have beskæftiget mig mere med nogle jordnære problemer.

Jeg vil godt minde hr. Poul Nødgaard om, at forretningsgangen er den, at regeringen nu har indledt forhandlinger med de kommunale organisationer for at finde ud af, hvordan man kommer ud af den knibe, som man er i, fordi aftalen ikke er holdt. Hvis regeringen skal have Folketingets hjælp, underforstået, hvis der skal lovgives på området, må den spille ud. Jeg må henholde mig til, at forretningsgangen er sådan, og den har jeg ikke i sinde at bryde.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet har heller ikke tænkt sig at bryde forretningsgangen, men den aftale, som blev indgået mellem regeringen og kommunerne, omfattede andet end det, vi taler om i dag, og det er lang tid siden – mere end et halvt år – at en anden del af aftalen blev brudt, nemlig om de ekstra bloktilskud på 280 mio. kr. til hjemmehjælp, som regeringens socialminister selv siger at det er tvivlsomt bliver brugt til formålet.

Så jeg må spørge hr. Mejdahl: Hvorfor i alverden indledte man ikke forhandlinger med kommunerne dengang, så kunne man måske have opnået, at kommunerne i det mindste havde overholdt aftalen om at holde skatterne i ro? Hvorfor i alverden indleder man forhand-

linger, efter at skaden er sket og barnet er dødt?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det er da godt, at jeg ikke sidder som medlem af et parti, der er i regering, hvis det, hr. Mejdahl sagde, betyder, at man som medlem af Venstre faktisk ikke har nogen ret til som ordfører at gøre rede for, hvad man mener; det er, ligesom man fuldstændig har solgt sin sjæl til regeringen. Jeg går da ud fra, at partiet som sådant, også fra Folketingets talerstol, må markere en klar holdning til de problemer, som vi drøfter.

Jeg vil godt spørge hr. Mejdahl sådan lige fra mit hjerte og ind til hr. Mejdahls hjerte, om hr. Mejdahl ikke synes, at Folketinget burde være indkaldt i august-september, da man virkelig blev klar over, hvor alvorlig denne vurdering var. Vi er dog ikke længere væk i dette land, end at vi i løbet af få timer kunne være kommet til Christiansborg og have fået sat den ejendomsvurdering på plads i relation til de plagede skatteydere, som nu skal betale disse gigantiske skatteforhøjelser.

Jeg må også sige, som det er sagt tidligere på dagen, for jeg tror nemlig ikke, at mange er klar over det – Socialdemokratiet er i hvert fald slet ikke – at der i virkeligheden intet skal til for at få læsset til at vælte for rigtig mange danskere, og lige præcis disse forhøjelser, som vi taler om her, kan i høj grad bidrage til at få læsset til at vælte for bl.a. parcelhusejere. Jeg kan fortælle, at jeg taler med rigtig mange mennesker, og ud fra deres budgetter ved jeg, hvor hårdt trængt de er. De har i hvert fald ikke brug for de forhøjelser, som der her lægges op til, og derfor synes jeg, at Folketinget burde have været indkaldt i sommer og have sat alle disse ting på plads. Jeg anerkender aldrig nogen sinde forklaringen om, at regeringen ikke var klar over, at disse ejendomsvurderinger ville stige, som tilfældet var. Hvis de bare havde spurgt de forskellige vurderingsformænd, som arbejdede med disse vurderinger, havde de fået en klar oplysning om, at grundværdien ville stige disse 17-18 pct. på landet og 30-40 pct. i Københavnsområdet.

Jeg synes simpelt hen, at det er folkestyrets fallit, at disse ting ikke er sat på plads på en kompetent måde; det havde tjent Folketinget til ære.